

ώστε αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ Ρότσιλδ πάντοτε ἐβασίζοντο ἐπὶ πραγματικῶν γεγονότων.

Ἀργότερον ἐσυστήθησαν μεταξύ μεγάλων ἐμπορικῶν ἀγορῶν ἀληθῆ ταχυδρομεῖα γραμματοφόρων περιστερῶν, εἰς ἃς ἐνεπιστεύοντο τὴν μεταφορὰν ἐπιγυροῦσάν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν εἰδήσεων. Τοῦτο ἐγένετο πρὸ πάντων ἐν ταῖς Κάτω Χώραις καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη καλλιεργεῖται τὸ ταχυδρομικὸν τοῦτο σύστημα, ἔδωκε δὲ ἀφορμὴν εἰς τὸν Héringier νὰ εἴπῃ (Ἄλλοτε, ὃ περιστεραὶ, ἢ ποίησις τῶν Ἑλλήνων σὰς εἶχε ζεύξει εἰς τὸ ἄρμα τοῦ Ἑρωτος, τώρα δὲ διευθύνεσθε πρὸς τὸ Βέλγιον καὶ ἀναγγέλλετε πῶς στέκονται οἱ τόκοι. Ἐγένετο μεσί-

τρια τοῦ χρηματιστηρίου, ἐν ᾧ ἄλλοτε ἵπτασθε περὶ τὸν θρόνον τῆς Ἀφροδίτης.

Τὰ ἀπαρνηθέντα τὸν Ἑρωτα πτηνὰ ὅμως ὑπηρετοῦν τὸν Μαρμαρινὸν μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου, διότι π. χ. τὴν μεταξὺ Λονδίνου καὶ Ἀντβέρπης ἀπόστασιν (322 χιλίμ.) διέτρεχον ἐντὸς 5½ ὥρων, ἧτοι μετὰ ταχύτητος 58 χιλιομέτρων ἀνά πᾶσαν ὥραν.

Ἐν ἔτει 1848 ταχυδρομικαὶ περιστεραὶ μεταξὺ Παρισίων, Βρυξελλῶν καὶ Ἀντβέρπης διεβίβαζον εἰς τὰς Βελγικὰς ἐφημερίδας τῶσον ταχέως τὰ ἐν Παρισίοις συμβαίνοντα, ὥστε αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ πάντοτε σχεδὸν ταυτοχρόνως μετὰ τὰς παρισιανὰς ἐδημοσίευον ἕως τὰς πολιτικὰς εἰδήσεις.

(ἔπεται σὺνέχεια.)

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Ἐγένετο ἄλλοτε λόγος ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ περὶ τῶν κλειστῶν ἐκείνων ἐπιστολικῶν δελταρίων, ὧν ἡ χρῆσις ἐγενεὶν πλέον καὶ δὲν ὑστερεῖ σήμερον οὐδ' αὐτὸ τὸ Μονακὸν τῶν μεγάλων κρατῶν κατὰ τὸν πρακτικώτατον τοῦτον νεωτερισμόν. Ἀφοῦ ἄπαξ ἐν προηγουμένῃ εὐκαιρίᾳ περιεγράψαμεν τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δελταρίων (ἐν σελ. 112 τοῦ Β'. τούτου Τόμου) ἀρκούμεθα σήμερον εἰς τὴν παράθεσιν ὠραίου ὑποδείγματος, ὅπερ προῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐκ τῆς ἀγαναοῦς τοῦ Μονακικοῦ ἐπικρατείας. Γλυκύτερον ἐρυθροῦν χρῶμα διακρίνει τὸ δεκαπεντάλεπτον ἀπὸ τοῦ πρασίνου εἰκοσιπεντάλεπτου. Οἱ φίλοι τῶν γραμματοσήμων συλλογεῖς ἃς ἐτοιμάσασιν θέσιν εἰς τὰ λευκώματα τῶν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ νέου γραμματοσήμου, τὸ ὅποιον δὲν ἀποχωρίζεται συνήθως ἀπὸ τοῦ δελταρίου, ἀλλὰ προσαρμόζεται μετ' αὐτοῦ ὡς ἀμφοτέρα προῆλθεν εἰς τὸ εἶναι ἐκ τῶν ἐν Παρισίοις χρωματιογραφικῶν πιστηρίων. Ἐπιγραφὴν ἔχουσι τὰ δελτάρια γαλλικῆν: Carte lettre, κάτωθεν ταύτης τέσσαρας γραμμάς διὰ τὴν διεύθυνσιν, ὧν ἡ πρώτη κοσμεῖται ἐπὶ τῆς ἐξ ἀριστερῶν ἄκρας δι' ὠραίου M, δια νὰ συμπληρωθῶσι βέβαια κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως αἱ λέξεις Monsieur, Madame ἢ Mademoiselle πρὸς τὰ ἀκρότατα δὲ κάτωθεν τοῦ δελταρίου ἢ γαλλικῆ ἐπίσης σημείωσις: Pour ouvrir la carte-lettre, déchirer en suivant le pointillé.

Ἡ Ἀγγλία ὅμως ἐνοεῖ νὰ δεκνῆ τὴν ἀναρωτέραν συντηρητικότητά ὡς πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τῶν γραμματοσήμων, τὰ ὅποια, μάλιστα τὰ προωρισμένα διὰ τὰς ἀπειραγίμους αὐτῆς ἀποικίας, οὐδέποτε σχεδὸν ἀνα-

νεοῦνται. Ὡς θαῦμα λοιπὸν ἐθεωρήθη ἡ ἀνατύπωσις τοῦ ἐπιστολικῶ δελταρίου τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ἀγγλικῆς ἀποικίας Βικτωρίας, εἰς μίαν ἄκραν τοῦ ὁποίου ἐνεθρονίσθη τὸ παρατεθειμένον κομψὸν γραμματόσημον, παρεγεμίσθη δὲ τὸ πρόσθιον μέρος μετὰ σειρᾶς ὑπομνήσεων πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς, αἵτινες δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι.

Μῆκος ἔχει τὸ δελτάριον 0,124 τοῦ μέτρου, πλάτος δὲ 0,084. — Ὅταν δὲ τὰ δελτάρια ταῦτα εἶνε προωρισμένα νὰ διατρέξωσι μακρότερον ἢ βραχύτερον δρόμον, τότε αὐξάνεται ἢ μειοῦται τὸ ταχυδρομικὸν τέλος διὰ προσθήκης λωρίδος τινός, ἀξίας μικροτέρας, ἣτις περιβάλλεται κατὰ τὸ πλάτος τοῦ δελταρίου, ἢ δι' ἀπλῆς περιβολῆς τῆς λωρίδος ταύτης ἐπὶ δελταρίου μὴ φέροντος ἔντυπον γραμματόσημον ἀξίας. Ὅλα αὐτὰ εἶνε παροδικὰ φαινόμενα ταχυμετρίας, ἅτινα ὡς μετέωρα ἐπιτέλλουσι καὶ ἐκλείπουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἀγγλικῶν γραμματοσήμων, διότι ἔντως ὁλόκληρον τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἡ πληθὺς καὶ ἡ ποικιλία αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὀπορασιζοῦσιν οἱ ἄλλως πρακτικώτατοι Ἀγγλοὶ τὴν εἰς ἐν καὶ ὅπως οὖν ὁμοίμορφον εἶδος ἀναγωγῆν αὐτῶν. Τρία δὲ μόνον χρώματα ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν προωρινῶν τούτων ἀναπληρωτικῶν γραμματοσήμων, ὧν ἀπαράλλακτον ὁμοίωμα εἶνε τὸ παρατεθειμένον.

Πρὸς τοὺς νέους τῆς „Κλειοῦς“ συνδρομητὰς ἐπαναλαμβάνομεν λέγοντες, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἡμετέρου φύλλου κατὰ τὸ Β'. ἔτος ἤρχισεν ἐκπροδῆσμως, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν καθ' ἕκαστα τευχῶν θὰ γίνεται ἐπὶ τινα εἰσέτι χρόνον βραδύτερον τῆς ὀρισμένης ἡμερομηνίας. Τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμοις κ. κ. Συνδρομηταῖς τῆς „Κλειοῦς“ ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ αὐτῆς ἐπιστολὴ ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Γεωργίῳ Τσαγκαρουσιάνῳ, φιλοτίμῳ ἀνεψιῷ τοῦ πολλὰς παρασχόντος τῷ φύλλῳ τούτῳ ἐκδουλεύσει τ' Ἰωάννου Τσαγκαρουσιάνου.

Herrn Prof. P. M. in Piacenza. Fortsetzung folgt. — κ. Ξ. Δ. Ζ. εἰς Ἀθήνας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν νεώτερα. — κ. Θ. Β. εἰς Κωνσταντινῶν. Τὰ αἰτηθέντα ἐδόθησαν τῷ ἐνταῦθα κ. ἀναστασίου Σας. — κ. Χ. Π. εἰς Ἡράκλειον. Ἡ παραγγελία Σας ἐξετελέσθη καὶ ἀπεστάλη πρὸ ἡμερῶν. — κ. Κ. Π. εἰς Σόφιαν. Ἐλάβομεν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ἀδ. Αὐθ. εἰς Κωνσταντινῶν. Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς εἰμῶνα λίαν ἐγνωμόνες διὰ τὰς φιλικὰς ὑμῶν διαθέσεις. Ἡ αἰτηθεῖσα εἰκὼν θὰ ἀποσταλῇ

ὑμῖν προσεχῶς. — κ. Σ. Π. εἰς Ἀθήνας. Περιῆλθεν εἰς χεῖρας μας καὶ θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰ γραφόμενά Σας. — κ. Κ. Γ. εἰς Γαλάζιον. Τὰς δοθείσας ἡμῖν παραγγελίας ἐξετελέσαμεν. — κ. Ἰ. Μ. εἰς Λευκωσίαν. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν ταχυδρομικῶς τὰ αἰτηθέντα, εὐχόμεθα δὲ ἡ ἐκλογή μας νὰ τύχῃ τῆς ἀρεσκείας Σας. — κ. Σ. Β. εἰς Μασσαλίαν. Ἐλάβομεν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Μ. Μ. εἰς Μελιτόπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, τὰ αἰτηθέντα ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἡμῖν διεύθυνσιν. — κ. Χ. Μ. Β. εἰς Βιτώλια. Ὑπάρχουσι τοιαῦτα πολλὰ καὶ καλά. Σᾶς συνιστῶμεν δὲ τὸ ἐν Βερολίῳ ἐκιδόμενον „Deutsche Jugend“ (συνδρ. ἐτησίᾳ Μάρχ. 12) ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐν Μονάχῳ „Jugendblätter zur Unterhaltung u. Belehrung“ (συνδρ. Μ. 4.70). Προσεχῶς θὰ Σᾶς γράψωμεν περισσοτέρας περὶ τούτων εἰδήσεις. — Εκμο Sur Dr. P. da C. Lisboa. Recebemos o livro que V. Exa teve a fineza de nos mandar, pelo que ficamos muitissimo obrigado. — κ. Ν. Κ. Π. εἰς Πικέτον. Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Βροῦτος ὁ παιδαγωγὸς ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη. — Ἡ ἔννοια τοῦ χρόνου παρὰ τοῖς ζώοις ὑπὸ Φυσιοδόφου. — Ἡ Ἐπαῖτις (Διήγημα — συνέχεια). — Ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ τέκνου μου, στίγις ὑπὸ Θ. Χ. Δ. — Αἱ Ἐπαύσεις Λουδοβίκου τοῦ Β'. βασιλέως τῆς Βαυαρίας (μετὰ δύο εἰκόνων). — Πινακοθήκη, ἣτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Τὰ ἀερόστατα καὶ ἡ στρατιωτικὴ τέχνη. — Τὸ πρῶτον τηλεγραφεῖον τοῦ Βερολίνου — Τίς παρήγαγε πρῶτος τὸν καμπάντιν. — Πόσους ἔβδς τρώγει ἕκαστος τοῦ Λονδίνου κάτοικος. — Τὸ νεώτατον θαῦμα τῆς ὄρολογοποιίας. — Πόσα χρήματα ἔχασεν ἡ Ἀγγλία κατὰ τοὺς ἀπὸ 1793—1815 πολέμους. — Πόσα εἰκόνες ἐπωλήθησαν ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ ἐν Βερολίῳ Ἐκθέσει. — Τραγικὰ ἀποτελέσματα ὑπερβολικῆς εὐνοίας τῆς τύχης. — Μουσικὰ κλειδοκύμβαλα.) — Ἐπιστήμη. (Νέον ἔργον τοῦ Αἰγυπτιολόγου Γεωργίου Ἐβερς. — Τὸ πάχος τοῦ ἀνθρωπίνου δέρματος. — Τὰ κλίμα τῶν χωρῶν. — Νέον εἶδος φαγητοῦ ὑγιεινοτάτου. — Περὶ ἐναερίων Ταχυδρομείων. — Γραμματόσημα (μετὰ τριῶν εἰκόνων). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Κόρη ἐκ Βενετίας, κατὰ τὴν ἐλαυογραφίαν τοῦ Βιάας. — Ὁ Βροῦτος καταδικάζων τοὺς υἱοὺς του εἰς θάνατον, κατὰ τὴν εἰκὼνα τοῦ Geu (ἐν σελ. 277). — Ἡ αἰθαῦσα τῶν κατόπτρων ἐν Ἰνσελσλδς (ἐν σελ. 281). — Θηρευτικὸν σύμπλεγμα (ἐν σελ. 284).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Noue-Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Söning, ἐν Λειψίᾳ.